

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 10 Września v. s. 1820 roku

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie-
	dn. 8 średnia.	27 cal. 8,2 lin'	+ 10,17 stopn	Zachodni	Pochmurno
	dn. 9 średnia.	27 -- 7,65 --	+ 10,67 --	Niestaly	Pogoda
	dn. 10 godz. 6	27 -- 4,7 --	+ 11,	Polód. Wschod.	Pochmurno

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 12 września. Obchód, d. 11 t. m., w tej stolicy Imienn Najjaśniejszego Cesarza i Króla *Alexandra I*, stał się tego roku tém uroczystszy, iż obecnością łaskawego Monarchy był uświetniony. W godzinach rannych zaczęło się nabożeństwo w Kaplicy Dworskiej. Znajdował się na niem N. Pan z Jego Cesarzewicowską Mością W. Xiążęciem *Konstantym*. Po nabożeństwie przyjmował N. Cesarz i Król składane Sobie z najgłębszym uszanowaniem powinszowania przez JO. Xięcia Namiestnika Śwego, Senatorów, Ministrów, Posłów i Deputowanych na Sejm, tudzież Urzędników władz krajowych. Nastąpiło potem w Kościele Metropolitnym ś. Jana solenne nabożeństwo. Celebrował JW. JX. Arcybiskup Warszawski, Prymas Królestwa Polskiego, a znajdowali się na niem JO. Xiążę Namiestnik Królewski, wszystkie władze krajowe i lud licznie zebrany, zasyłający do Wszechmocnego Pana najgorętsze modły o jak najdłuższe panowanie Tego, którego błogosławione Berło stanowi szczęście tylu milionów ludzi.

Wieczorem był wielki bal u JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego, który N. Pan z Jego Cesarzewicowską Mością W. Xiążęciem *Konstantym* obecnością Swoją łaskawie zaszczylił.

Zabawy dnia tego ukończyły bezpłatne w teatrze narodowym widowisko, tudzież powszechne oświetlenie miasta i gmachów publicznych, między którymi szczególniej celowały pałac JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego, pałac Rządowy, pałac Kommissyi Rządowej Wojny, Ratusz główny i wiele innych

SEYM KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Mowa JW. Mostowskiego *Ministra spraw wewnętrznych i policyi*, miana na pierwszej sessyi sejmowej w izbach złączonych, dnia 15 września 1820 roku.

Od czasu przywrócenia Królestwa Polskiego, drugi raz przychodzi wystąpić zgromadzeniu narodowemu, obraz ogólny obecnego położenia naszego. Przeciąg ten dwuletni, w którym wyobrażenia ludzkie, ciągle i znakomicie wstrząsane były, upłynął dla nas, jeśli nie w doskonałej szczęśliwości, jakiej wolno pragnąć, lecz trudno osiągnąć; to przynajmniej w bezpiecznym używaniu korzyści społecznych, tudzież w pokoju, któremu znaczny udział wolańscy towarzyszył. Może nawet nie jest nam zbrodno tuzzyć, iż w tymże czasie, inne narody nic nam pod tym względem do zazdrośczenia nie wskazały. Ustawy nasze społeczne, urządzone w celniejszych swoich szczegółach, doświadczają się przez czas i nawyknięcie. Jeżeli poruszenie umysłów w Europie i baczność na wpływ jego w Królestwie naszym zwracana, mogły poniekąd opóźnić dopełnienie nadziei na-

rodowych, tudzież zniewolić do zachowania ostrożnej i potrzebnej powolności w stopniowym rozwijaniu niektórych dalszych przepisów, z ustawy naszej konstytucyjnej wypływających; rząd mniema jednak, iż trwale wysledzał, a w części nawet zdolał pogodzić to, czego z jednej strony wyciągało zachowanie spokojności towarzyskiej, której żadnym względem poświęcać nie należy; a z drugiej to, czego postęp oświaty i żądania obecnego czasu, pośród zachwianej ciągłymi walkami opinii ogólnej, wymagały.

Gdy opinia ogólna, jak ją odtąd należałoby powszechnie poymować, jest objawieniem życzeń moralnej i oświeczonej części każdego narodu, do której inne z przekonania lub z natchnienia przystępują; wtedy nie może ona, jak tylko zgodnie działać z rządami, w prawej drodze postępującymi. Te zatem, nie gasić, ani przytłumiać opinii zapragną, ale powinny miarkować jej czynność; wstrzymywać jej obłąkania; gdyż dotąd w swych rozmaitych zjawieniach, nie okazała się więcej nieomylną, jak którekolwiek inne popędy ludzkie. Jeśli często widziano przez nią wzniecone i rozpostarte światło; jeśli obudziła najszlachetniejsze duszy uczucia; nieraz podniosła także katowskie ruszty i nakazywała zabójstwa. Po dług czasu i kierunków, może podług przypadków i szczęścia, ślady jej szczęśliwością albo krwią ludzi oznaczone zostały; a często w swych straszliwych obłąkach, wywoływała zagładę, niszczyła przyszłość i nawet nadzieję.

Im więc trudniejsze są do przewidzenia rozmaite, już to ogólne, już to szczególne, ale zawsze dziwaczne, a czasem okropne skutki rozdrażnionej opinii, tym bardziej powinny narody i ich naczelnicy starać się o prowadzenie zwolna i bez wstrząśnienia tych skutków do dojrzałości. Takim sposobem te będą mogły tylko dobroczynnie działać; i ta myśl była powodem Najjaśniejszemu Panu do przepisania postępu zarazem umiarkowanego i stałego, jakim Rząd Jego w Polszcze iść usiłował.

Główne zasady, porządek towarzyski utrzymujące, są: wolność, tudzież bezpieczeństwo osób, własności i opinii. Gdy w innych krajach wielokrotnie zamachy powodowały do częstego naruszenia wolności osobistej; godności i umiarkowanie ducha naszego publicznego powszechnie się utrzymały: przez cały przeciąg czasu od ostatniego zgromadzenia sejmowego, żadne znaczące przestąpienie nie osiągnęło szczególniejszej władz suwereności. Każdy obywatel kraju tego, jakiegokolwiek są jego opinie, skoro te nie naruszają spo-

koyności i porządku publicznego, powinien być pewnym, iż osoba i mieszkanie jego, podobne do twierdzy niedostępnej; równie od poszukiwania, jak nawet od ciekawości rządzących, są zabezpieczone.

Wyznanie Religijne i oświecenie.

Wszelkie opinie religijne znalazły poszanowanie i opiekę. Kommissya rządowa wyznań i oświecenia rozciągając troskliwość swoją na wszystkie wiary, zajęła się odzyskaniem i zabezpieczeniem ich funduszów, jako też ułatwieniem środków dla przysposobienia im wychowawców, zdających do pełnienia obowiązków kapłańskich. Układy z Apostolską Stolicą zawarte, uprzętnęły przeszkody wstrzymujące urządzenie duchowieństwa katolickiego. Arcybiskupstwo zatem warszawskie i prócz tego nowe biskupstwa ustanowione zostały. Określenie dyecezyi zastosowane do granic administracji cywilnej województw, skutecznie się przyłoży do zachowania karności i łatwiejszego dozoru funduszów kościelnych, których wykaz dokładny już jest blizki ukończenia. Zamiana dziesięciny na opłatę pieniężną podług sposobu przepisanego, znacznie jest posunięta; wyznaczone są grunta w dobrach narodowych na dopełnienie przychodów uboższym plebanom. Również zgromadzenia wyznań ewangelickich, są po większej części urządzone: Parafia Grecko-orientalna otrzymała z dochodów ogólnych wsparcie na przystoynne sprawowanie swoich obrzędów. Osadzie mahometańskiej w tymże celu zasilek jest dany. Zatrudniono się zebraniem wiadomości i materiałów potrzebnych do ułożenia projektu, zapobiegającego niezaprzeczonemu nadżyciom, do których trwające dotąd urządzenia ludności żydowskiej są powodem.

Pod względem oświecenia publicznego, zaprowadzono tymczasowe Statuta dla uniwersytetu warszawskiego. Biegli nauczyciele zajmują w nim główne katedry; biblioteka prawie podwojona; gabinet jego fizyczny i historyi naturalnej znacznie jest powiększony. Szkoły elementarne i wydziałowe pomnożone w miastach i na prowincyi; wzajemne nauczanie rozkrzewione; sposobność uczenia się w niedziele i święta, klassie rzemieślniczej w stolicy i innych miastach podana; dwie szkoły dla przysposobienia nauczycieli podniesione; instytut głuchoniemych zaprowadzony; pensye dla młodych panienek przyzwoicie urządzone; drukarnie liczniejsze i wydoskonalone; wszystkie te owoce starań kommissyi rządowej, zaświadczenia oraz widoczne postępy we wszystkich częściach oświecenia powszechnego.

Zdarzają się okoliczności, w których wrzawa rozmaitych chuci, utworzeniu dobrej ustawy z pewnych względów, prawie zupełnie zagradza; a wtedy odłożenie jej do pory spokojniejszej i przyzwoitszej staje się środkiem, zarazem rozsądnym i użytecznym. W każdym przypadku, rozporządzenie tymczasowe znośniejszém jest, jak złe prawo stanowcze. Niepewne i mniej lub więcej przygodom poruczane doświadczenia względem wolności druku, miały świeżo miejsce w krajach używających reprezentacji narodowej, i których mieszkańcy uchodzą za świadomszych w do-ciekaniu ustaw obszerniejszej swobody. Zmienność i nietrwałość tych doświadczeń, dostatecznie zdała się ostrzegać, że chwila jeszcze nie nastąpiła, w której Europa będzie mogła używać w zupełności, z korzyścią i bez niebezpieczeństwa, prawa pisania i drukowania w tym stopniu, w jakim nam je art. 16 karty naszej konstytucyj-

ney dozwala. Rząd Królestwa zastawszy cenzurę ustanowioną, winien ją być zachować docześnie, jako sposób powściągnięcia umiarkowanego, gdy jest szlachetnie i bezstronnie sprawowany. I w istocie, pisma dotąd u nas codziennie wydawane zaświadczały, iż można obszernie roztrząsać sprawy prawodawcze i administracyjne kraju naszego, byle nie dać się obłąkać za obręby, jakie przystoynność naródowa i porządek ogólny zakreśliły.

Oszczędności teyże kommissyi rządowej użyte zostały na obszerne budowy, między którymi zakłady dla szkoły agronomicznej i weterynaryi w *Marymoncie*, znamienite miejsce zajmują.

Sprawiedliwość.

Gdy nowa organizacja sądownictwa stosownie do zasad konstytucyjnych dotąd nie mogła jeszcze być zaprowadzoną, sprawiedliwość w dwóch ostatnich latach podług form dawnych wymierzana była; a doświadczenie przekonało, iż każda sprawa w ciągu roku jednego, przez wszystkie trzy instancje odsądzoną być może.

Z resztą, ośm tysięcy czterysta sześćdziesiąt dwie sprawy w sądach pojedynczych ugodzone; pięć tysięcy trzysta dwadzieścia ośm rad rodzinnych odbytych, osmdziesiąt trzy tysiące osmset sześćdziesiąt ośm w trybunałach cywilnych, a czterdzieści siedm tysięcy osmset siedmdziesiąt dziewięć spraw w sądach kryminalnych i policyi poprawczej odeszłych, dostatecznym są dowodem, iż bieg działań sądowych w niczém nie był opóźniony.

Z tém wszystkiém, rząd zajmował się ciągle urządzeniem konstytucyjném sądownictwa, którego Statut organiczny kilkakrotnie i rozważnie w radzie stanu roztrząsany, pod zatwierdzenie Najjaśniejszego Pana jest odniesiony. Kodexa postępowania cywilnego ściśle połączone z organizacją sądową, równie zajmowały radę stanu; i, jako projekta do prawa, pod rozwagę izb niezwłocznie przedstawione będą. Projekta te zdają się w większej części zadosyć czynić życzeniom obu izb: Rada stanu osądziła jednak potrzebą, odrzucić ustanowienie postępowania karnego przez przysięgłych. Przejęta ważnością ich urzędowania, zastanowiła się nad położeniem naszym, nad okolicznościami nas otaczającemi, nad ogólnym składem kraju zaledwie się z rozwalin dźwigającego; i powzięła obawę, aby zawczesném doświadczeniem nie pozbawiła nas i potomstwo nasze, dobroczynnych tey ustawy owoców.

Prawo na ostatnim Seymie uchwalone tyczące się zapewnienia własności, jest w ciągłym wykonaniu. Stosownie do przepisanej ustawy, hipoteki w województwie małopolskiem i w mieście *Warszawie* są zupełnie zaprowadzone, a w województwie kaliskim znacznie posunięte.

Oszczędzenia na budżecie kommissyi rządowej sprawiedliwości z dwóch lat ubiegłych, wynoszą blizko 300,000 złotych, które do skarbu publicznego zwrócone zostały.

Sprawy wewnętrzne.

Unikając powtarzania czynności szczegółowych kommissyi rządowej spraw wewnętrznych i policyi, które już przy otwarciu przeszłego Seymu miałem zaszczyt wyłożyć, dostateczném będzie doniesić, iż te z równém staraniem i wytrwałością daley prowadzone były, tyle przynajmniej, ile okoliczności i możność nasza dozwalały. Wyszczególnienia obszerniejsze w tey mierze, są zamieszczone w zdaniu sprawy Królowi od rady stanu podaném, a które izbom udzielone zostały.

Nowe urządzenia zaprowadziły rady wojewódz-

kie w skutku podziału kraju naszego; przepisały tryb działania urzędowi municypalnym i wóytom w miastach i włościach, dla zapobieżenia tak o-pieszności jak dowolności w tych ostatnich o-gniwach administracyjnych, których bezpośrednie dotknięcie naywięcej czuć się daje oby-watelom. Dokładniejsze spisy, ludność ogólną Kró-lestwa do 5,438,728 głów wykazały, i dowodzą, iż znaczne jey umniejszenie przez klęski wojen-ne w poprzednich latach zrzadzone, już jest za-pelnione: a chociaż słusznie mniemać można, iż ludność ta w części jest raczey przywrócona jak pomnożona, z tém wszystkiem osadzenie koloni-stów obcych niemało się do jey ilości przyłoży-ło, równie jak liczba dzieci przez przyspieszone małżeństwa zwiększona, a szczepieniem ospy za-chowującej utrzymana. Są to niezaprzeszone sku-tki i dobrodziejstwa pokoju, który widocznie wzma-ga przemysł i rolnictwo nasze. Wielu światłych właścicieli walcząc z niedostatkiem pochodzącym z braku odbytu i niskiej ceny płodów rolniczych, tudzież z koniecznością uiszczenia ciężarów pu-blicznych i prywatnych, nie przestali jednak czynić szlachetnych usiłowań dla podźwignienia swo-ich własności, ulepszenia rolnictwa, rodów bydła i trzód o cienkiej wełnie już w kraju naszym zna-cznie rozmnożonych. Zakłady rządowe meryno-sów, koni i bydła dzielnie się do tego przyłoży-ły; równie jak pozwolenie Najjaśniejszego Pana do wełnego wprowadzania koni i wołów z Ukrai-ny i Rossyi, przyspieszyło zastąpienie zniszczo-nych przez wojnę zaprzęgów. Rząd między in-nemi zachęczeniami, wyznaczył dziesięć mięsc bezpłatnych dla uczniów ćwiczących się w pra-ktyce doskonałego gospodarstwa, i kształcących na przyszłość szkołę biegłych zawiadowców ro-lniczych, których brak i potrzeba równie się we wszystkich prawie krajach czuć daje. Przedsię-wzięto osuszenie błot, oczyszczenie dalsze kory-ta tudzież opatrzenie brzegów *Wisły* i innych rzek, w celu ułatwienia i zabezpieczenia ich spła-wności. Roboty około dróg bitych znacznie po-sunięto, chociaż liczba dni szarwarkowych na to przeznaczonych zmniejszoną została, a nawet, sto-sownie do życzeń obu izb, projekt mający na ce-lu zamianę i zastąpienie służby szarwarkowej już jest od Najjaśniejszego Pana zatwierdzony.

Miasta królestwa od wielu lat czekały, aby dzieło dotąd dla swej trudności i zawilosci zaniedbane, mogło być przedsięwzięte w celu wyjaśnienia ich stanu, wynalezienia i wyrachowania ich fundu-szów, sprawdzenia i zamknięcia rachunków ich kass, ustalenia przychodów i wydatków rocznych, tudzież postanowienia jakim nadborem będą mo-gły na nieuchronne potrzeby, jako też na zamie-rzone ulepszenia rozrządzać. Dzieło to jest w wy-konaniu i po większej części przez dozorców ku temu mianowanych ukończone. W skutku tej czynności główne miasta województw i inne cel-niejsze już znaczne postępy pod względem czy-stości, bruku i oświetlenia ulic na wzór stolicy uczyniły. Kaucyje, do których składania niektó-rzy z ich urzędników obowiązani zostali, założe-nie cegielni i pieców wapiennych od rządu ułatwie-ne, jako też pożyczki pieniężne przez niego udziela-ne, przyspieszają w nich stawianie domów trwałych porządných. Towarzystwo ogniowe przykłada się do tego przez ukończenie nowego kadastru, i przez rzetelność w ściśleń wykonywaniu teraźniejszych obowiązków swoich. Urządzenie szpitalow spro-stowano i pod ściślejszą rachunkowość oddane. Więzienia publiczne odnowiono, tudzież pod wzglę-

dem porządku i zdrowia ulepszono tymczasowie, nim nowa ich organizacya podług zasad ogólnych i wydoskonalonych zamierzona, będzie mogła bydź uskuteczniiona, w stosunku do rozporządzeń ko-dexu postępowania karnego, obradom seymowym podać się mającego.

Wiele miast winny wzrastające swoje powo-dzenie rozmaitym rękodzielnom świeżo zaprowa-dzonym; jakim administracya nie przestawała do-pomagać, szczególnie sukiennym, które już ro-cznie blisko trzy miliony łokci sukna różnego ga-tunku wyrabiają.

Chociaż ścięsniony zatamowaniem płodów na-szey ziemi, i ztąd wynikającey rzadkości goto-wych pieniędzy, handel, znalazł jednak ułatwie-nie w znacznym zmniejszeniu cła wchodowego, dotąd opłacanego od zagranicznych towarów, spro-wadzanych na warszawskie jarmarki, dla użytku których obszernie są wystawione składy; w znie-sieniu komor granicznych między Królestwem i Rossyą; w utworzeniu zwązków bezpośrednich między *Warszawą* i *Odessą*; w zaprowadzonych przez administracyą powozach pocztowych, pe-wnych i wygodnych, obok domów przepręgo-wych, które z oszczędzeń na dochodach swoich każe wystawiać.

Dyrekcya górnicza prowadząc dalej i dosko-naląc dawniej zaczęte prace, jeszcze rozprze-strzeniła je przez otworzenie kilku nowych ko-palni; przez obszerną rękodzielną marmurów za-łożoną w *Chęcinach*, gdzie już są ukńczone bu-dowle potrzebne, mogące zatrudnić przeszło 200 więźniów; przez zaprowadzenie walcowni na bla-chy z różnych kruszców, mianowicie z cynku, którego niewyczerpane kopalnie, doskonały gatu-nek i tanność, powinny upowszechnić w kraju naszym użytek tego rodzaju przemysłu; przez zagospodarowanie dokładne lasów powiększonych; rozmiarzonych i podzielonych podług teraźniej-szych tej sztuki zasad. Oprócz tego wielką liczbę hut i mieszkań wystawiono w dobrach gór-niczych.

Liczne roboty przedsięwzięte w *Warszawie* są każdemu widoczne. Hojność Monarchy prze-znaczywszy dochody swojej korony na pol psze-nie i ozdobę kraju, Rząd tém bardziej mógł przy-spieszać wzniesienie tych gmachów publicznych i prywatnych, które odmładzają i ozdabiają sto-licę, równie jak główne miasta województw; a których liczba już jest znaczniejsza za teraźniejsze-go panowania, niż była przez cały przeciąg poprze-dzającego wieku. Inie próżny to lub płoshy zbytek tym pracom przewodniczy. Gdy trwałe i wygo-dne drogi, spławne koryta się tworzą; gdy ob-szerne budowle wznoszą się dla pomieszczenia godnie władz kraju, którego przyszłe losy spo-czywają w myśli jego Wskrzesiciela; gdy mnó-stwo właścicieli widzi się zachęconemi do sta-wiania licznych i ozdobnych pomieszków; naten-czas ta ziemia rolnicza ściąga rękodzielnie i ludność, które wyrobią, użyją i pomnożą jey pło-dy; wskazuje nową oyczyzną czynnemu prze-mysłowi i kunsztom pocieszającym; wzmaga han-del, ten łańcuch czarowny, który zbliża istoty i odległości, który wprowadza wszędzie wygo-dy i obyczajność, rozwija oświetlenie i wolność, wykonywa to śpiesznie, co filozofia z ostrożno-ścią doradza, stanowi współnictwo wyobrażeń i słodyczy towarzyskich, uwiecznia płody dowcipu i dobroci, czyni z myśli *Newtona* i *Monteskiego* dziedzictwo rodzaju ludzkiego; a nawet gdy już czas pochłonie ich zwłoki śmiertelne, dozwia-

ła jeszcze w piersiach naszych tchnąc i żyć wielkomysłnym duszom tych ludzi, którzy pomnożyć światło i służyć sobie podobnym zdołali.

Tak handel rozszerza i uświęca zeszeł podania: tak przemiesie do następnych pokoleń słodką pamiątkę Monarchy, który dozwolił przyzwać do naszej rodowitej ziemi zabląkane jej obrońców cienie; który obciął, ażeby na ich odzyskanych grobowcach dzieci nasze mogły przywykać do wymawiania nazwisk *Kościuszki* i *Józefa Poniatowskiego*; i który przedsięwziął założyć między nami rzadkie sprzymierzenie wolności, bez której nie ma szczęścia, z porządkiem, bez którego nie ma wolności.

Zajmując się tylą rozmaitemi pracami, nie przypominano ograniczyć wydatków, pociągając je pod oszczędność, jakiej stan Skarbu wymaga. Nieuchronna konieczność zagnęła Xiążęcia Namiestnika do przedstawienia Najjaśniejszemu Panu potrzeby zmniejszenia budżetu Kommissyi Spraw Wewnętrznych i Policyi, o milion dwa kroć sto tysięcy złotych, co też istotnie nastąpiło na rok 1820; a oprócz tego zaległa jej w Skarbie podobna summa z Etatu roku 1819.

W o y n a .

W czasie ostatniego zgromadzenia prawodawczego, wojsko polskie okazało się było w całej świetności, jaką w niem nieznużona staranność Naczelnego Wodza ciągle wzmagala. Zdawało się już nic do życzenia nie zostawiać: jednak, ze wszelkich względów w biegu tych dwóch ostatnich lat widocznie się udoskonaliło. Postępy każdej broni w szczególności i w ogóle, dokładność służby, zgodność obrotów, ta pewność i szybkość w ruchu, która nie dopuszczając żadnego ociągania, jest zakładem rokującym zwycięstwa, nie ujdą dostrzegającej znawców uwagi.

Administracja wojenna podobnych ulepszeń doznała. Wojsko prawie całe ubrane jest sukniem w kraju robionem, któremu przez to oszczędza około dwóch milionów złotych, obcemu przemysłowi dotąd za ten przedmiot opłacanych. Najjaśniejszy Pan, raczywszy dostarczyć swoim kosztem potrzebnego płótna na namioty, cała piechota może teraz przez piękną porę roku obozować; z czego wynika dla kraju znaczna ulga w ciężarze kwaterunkowym, a dla wojska większa sposobność ćwiczenia się w obrótach i karności.

Gospodarność zaprowadzona w wydatkach administracji wojennej, dozwoliła zmniejszyć jej budżet pół milionem złotych w przeciągu dwóch lat ostatnich, a to oprócz znacznych innych oszczędności, które po większej części na naprawy, rozszerzenia i budowę licznych koszar, stajen, tudzież innych gmachów wojskowych tak w *Warszawie* jako i po województwach są użyte.

Także przyznane wynagrodzenie mieszkańcom za podwoje dostarczane w przeciągach wojskowych, podwyższono; lazaret garnizonowy mogący być wskazany za wzór porządku, czystości prawie wyszukanej, wygody i oszczędności, założony jest w *Ujazdowie*; nową litografią wydaje plody zalecające się dokładnością rysów i smakiem; urządzono składy remonty w *Rosyji* z widoczną korzyścią jazdy polskiej; nakoniec utworzono batalion z 500 weteranów czynnych, w celu dostarczenia straży kassom i więzieniom publicznym: kary pieniężne pobierane od

spóźniających się w uiszczeniu podatków i inne kary administracyjne są przeznaczone na koszta jego utrzymywania.

Tak więc rozporządzenia roztropne i dzielne przykładają się bezustannie do udoskonalenia osób i rzeczy w wojsku Polskiem. Dostyc liczne, aby służyło za przednią straż potężnemu Cesarstwu, którego jest pierwszym zastępcem w Europie, i aby w potrzebie broniło swej ziemi, za pomocą całej jej ludności, którą jest w stanie usposabiać i kierować; skład jego w niczem jednak nie może wzniecać zewnątrz obawy: w ten czas tylko stałoby się groźnem, gdyby na zawołanie Panującego miało walczyć za tymę sławy, lub o zagrożoną niepodległość narodową.

S k a r b .

Rozmaite powody dotąd, zniewoliły odłożyć jeszcze nadal układ budżetu konstytucyjnego czyli zasad niezmiennych prawa skarbowego. Obrachunki z Mocarstwami obcemi (chociaż ich dalszy ciąg z naszej strony nieustannie jest wymagany i prowadzony), nie będąc jeszcze ukończone, nie można zatem z dokładnością oznaczyć ilości naszego długu ogólnego, ani przez to samo, poborów potrzebnych na jego zabezpieczenie. Z drugiej strony, niska cena zboża i drzewa, będąc przyczyną ogólnego niedostatku, tem żywiej doymującego w kraju, którego całe bogactwo z rolnictwa pochodzi, mniemano, iż jeszcze nie nastąpiła chwila przyjazna do zmienienia terażniejszego liku i rozkładu podatków; których ciężar w ich nowości zawsze jest dotkliwszym, gdy przeciwnie ten ciężar, a nawet czasem ich nierówność, zdają przez nawyknięcie stawać się znośniejszemi.

Nic więc od ostatniego Seymu nie było wznowionego w czynnościach Skarbowych: pobieranie niektórych części dochodów niestałych polepszyło się; w podatkach zaś gruntowych mało zaległości zostało. Ale Najjaśniejszy Pan, zważając na zniżenie ceny zboża, zalecił ulgę około trzech milionów złotych wynoszącą na kontyngensie produktowym; co o tyleż pomniejszy niedochód już będący i wymagać będzie dodatku w przychodach, tak na zastąpienie tego braku, jak dla opłacenia procentów od długu krajowego, skoro ten ustalonym zostanie.

Stosownie do rozkazów Najjaśniejszego Pana i życzeń izb, wyznaczona jest deputacja do roztrząsania i redakcyi projektu banku narodowego, któryby zdołał wspomagać własności prywatne i poprzeć roboty publiczne. Budżet przychodów i wydatków skarbowych od czasu ostatniego Seymu, przedstawiony będzie izbom.

Rząd Królestwa pewny czystości swoich zamiarów, kierowany stateczną czynnością Naczelnika swego, postępował przez te dwa ubiegłe lata w zawodzie tu krótko wyłożonym. Nie mniema jednak, iż uniknął niejakich błędów, którym może okoliczności niekiedy trudne służyłyby za wymówkę, ale których wytknięcie przyymować chętnie będzie w szczerem i zaufanem obcowaniu z tem dobranem Zgromadzeniem. Zechce ono bez wątpienia wesprzeć go swoim światłem i działać wzajemnie w tym duchu pojednania, któryby wszędzie powinien być skutkiem składu reprezentacyjnego, a do którego nas zarówno moralność chrześcijańska i znamionująca łagodność narodowa zniewalają.

(Ciąg dalszy w Dodatku).

Wilno dnia 10 Września 1820 roku v. s.

SEYM KRÓLESTWA POLSKIEGO.

W tym więc widoku, Mówcy Rady Stanu wykażą, które życzenia izb w czasie ostatniego Seymu oświadczone, wykonane zostały; tudzież powody dla jakich inne dopełnionemi być nie mogły: rozwiną oraz projekta do ustaw prawodawczych i sądowniczych Seymowi przedstawić się mające.

Poszukiwanie udoskonalęń związku towarzyskiego, skoro się dzieje w prawej drodze i bez zakłócenia porządku ogólnego, powinno wzmacniać szczęśliwość ludzi. Jeżeli już w sztuce rządzenia jakie uczyniono postępy, te nie w dniach zaburzenia nastąpiły. Przyjdzie czas bez wątpienia, w którym dalsze poprawy, od Narodów i Rządów wspólnie i spokojnie wysłędzane będą; gdyż zarówno obywateli na tém zależy, aby wynaleść średnicę, która we wszech rzeczach wstawia doskonałość taką, jakiej na ziemi dostąpić można. Gdy więc cicha i szczerza rozważa nastąpi po burzach uniesienia i po żalach samowolności; gdy usiłowania pożytku osobistego nie znajdują już przyjaźnych sobie wydarzeń, w którychby się mogły ukrywać pod wyrazem życzeń Ojczyzny; wtedy dochodzenia rozmaitych gatunków Rządu, jakie teraz strapiiony umysł ludzki i żądza rozkrzewienia dobra ogólnego przedsięwzięją i rozszerzają w różnych naradach, zwracają je wyuczone od nieszczęścia, do prawideł jasnych i doświadczeniem stwierdzonych. Wtedy też wolność, nie już córka niedoli i rokoszu, ale wygodą i oświeceniem okniona, nie będzie oskarżana, iż sprowadza za sobą te surowe i drażliwe obyczaje, te każde okrutne, które często osławiały jej zwycięstwa i skazyły jej dobrodzieystwa. Dziękujemy potężnemu ramieniu, co nas wcześniej przywróciło do tego konstytucyjnego zawodu, w którym nadużycia muszą być koniecznie przemijające, ponieważ wszelkie ulepszenia mogą być prawnie żądane i wnoszone; w którym jest pewność otrzymania ich, bez wstrząśnienia, za pomocą czasu, na łonie pokoju; gdzie bez zakłócenia i przerywania obecnych przyjemności życia, widzieć je będzie można słodko i ciągle w długiej przyszłości wzrastające; i gdzie tak szczególne jak powszechnie korzyści, łączą się w ustaleniu szczęśliwości Monarchy i Narodu.

P R U S S Y.

Berlin, dnia 5 września. Królewic następcą tronu powrócił z *Pottbus* do tutejszej stolicy.

Policja zabrała niedawno tutejszym xięgarzom tłumaczone dzieło xiędza *Pradt* pod napisem: *Hiszpanija i jej konstytucya*.

N I E M C Y.

Od brzegów *Menu*, dnia 28 sierpnia. Odebrane w *Frankforcie* listy prywatne z *Paryża* donoszą, iż z powodu ostatniego spisku, więcey tam oficerów uwięziono, aniżeli *dziennik paryżki* ogłosił. Z 3go pułku gwardyi wzięto do więzienia jednego tylko podoficera; z 2go pułku, 5 oficerów, między którymi jest także oficer, który był na straży w *Vincennes*; z 4go pułku 3 oficerów i t. d. Z legionu departamentu *Meurthe* uwięziono 22 oficerów. Słychać, iż legion ten miał nappierwey uderzyć.

Pewny żyd, kupiec w *Frankforcie* nad *Menem*, odebrał nappierwey wiadomość o uknowanym w *Paryżu* spisku. Wysłany z nią goniec, odbył

we 45 godzinach drogę z *Paryża*. Papiery skarbowe natychmiast spadły w cenie, lecz wkrótce się podniosły.

Mówią, iż Xiążę *Hardenberg*, Kanclerz pruski, pojedzie z *Pyrmonu* do *Wiednia*.

Donoszą z *Kassel* o przywołaniu żołnierzy, którzy za otrzymaniem pozwoleniem udali się do swoich rodzin.

Pierwsza izba stanów badeńskich, po długich sporach, przyjęła nareszcie dnia 25 b. m. podany od rządu projekt względem odpowiedzialności ministrów z niejakimi odmianami. Na sessyi izby deputowanych d. 26 b. m. przyjęto projekt do prawa o zmiesieniu poddaństwa z odmianami, które pierwsza izba w nim uczyniła. Ciągnięto potem losy, którzy członkowie we 4rech kolejach, następujących po sobie co 2 lata, wyisć mają. Pierwsza kolej przypada w roku 1821.

Samozrównanie ziemi, gdzie uowy zamek w *Kassel* ma być postawiony, kosztować będzie 80,000 talarów, 1200 robotników użytych do budowy, bierze na tydzień przeszło 1200 talarów. W zamku *Bellevue* widzieć można model tego wielkiego gmachu w kształcie prostokąta. Elektor, idąc na sessyę tajney rady, odprawianą pospolicie dwa razy w tydzień, przechodzi z pokojów swoich przez salę galerii obrazów. Miło mu patrzeć, jak artyści i miłośnicy zajęci są ich kopiowaniem.

Król pruski podarował tabakierę złotą Panu *Bressendorf*, porucznikowi grenadyerów gwardyi bawarskiej, w dowód ukontentowania swego za przesłane tłumaczenie *Przepisów Carnota* względem obrony twierdz.

H I S Z P A N I J A.

Madryt, dnia 15 sierpnia. Królestwo Ichmość powrócił d. 13 b. m. z *Sacedon* do tutejszej stolicy. Przywimowano ich uroczyście. Woysko stało w paradyzie; domy były ozdobione kobiercami, a huk dziań mieszał się z radośnemi okrzykami mieszkańców.

Na ostatnich sessyach zgromadzenia Stanów uchwalono: 1) Każdy Hiszpan od lat 18 do 50 należy do gwardyi narodowej; 2) Ministerium spraw wewnętrznych, któremu dotąd 368,000 realów wyznaczono, pobierać będzie nadal 667,000 realów. Nie zgodziły się jeszcze Stany na niektóre artykuły prawa o milicyi narodowej. Jenerał *Quiroga* miał długą w tej materii mowę.

Woysko otoczyło klasztor franciszkanów w *Vigo*, nie z powodu zakonników, lecz dla wyszukania oficera, który się schował. Zakonnicy okazali się wolnemi od wszelkiego podeyrzenia.

Gazeta tutejsza umieściła okólnik ministra zamorskich posiadłości. Żąda udzielenia mu dokładnych wiadomości o stanie tych posiadłości, a zwłaszcza zbuntowanych, tudzież tego wszystkiego, co się tycze ducha i celu powstania, oraz postępów cywilizacyi.

Tak nazwana *Junta Apostolska* nad rzeką *Minho*, przy granicy portugalskiej, ukończyła swoją rolę. Ruchome kolumny, rozpedziwszy resztę uwięzionych włóścian powróciły d. 1 b. m. do *Cornogna*. Przyprowadziły kapitana *Counade*, jednego franciszkana, i kilkunastu włóścian, i oddały ich do więzienia miejskiego. Niewiadomo, gdzie się ta buntownicza junta podziela. Używała podstępnych sposobów na uwiedzenie umysłów. Zmyślała listy niby to pisane z *Bajonny* i t. d. donosząc o ciągnięciu woyska francuzkiego, a w innych, datowanych z *Lizbony*, ogłaszała ciągnięcie woyska angielskiego.

W okolicach *Korduby* rozbojnicy tak są śmialemi, iż jeden z nich wśród dnia przybył do miasta *Crevelente*, i kazał sobie zapłacić 5000 franków za życie jednego z dawniejszych tamecznych urzędników. Rozbojnicy ci przymuszają majątnych właścicieli dóbr, aby się im za życie lub podpalenie okupowali,

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 4 września. Wysłany od nowego rządu neapolitańskiego do Petersburga Xiąże *Serra Capriola*, sekretarz poselstwa, syn posła neapolitańskiego przy dworze rosyjskim, przybywszy tu niedawno, przywiózł Xiążęciu *Ruffo*, dotychczasowemu posłowi neapolitańskiemu przy dworze naszym, list odwołujący, z doniesieniem, iż Xiąże *di Gallo* został mianowany następcą jego. Gdy się o tym w kancelaryi nadworney dowiedziano, wyprawiono kilka sztafet do granicy z rozkazem, aby Xiążęciu *di Gallo* wzbroniono dalszej podróży do Wiednia. Słychać, iż Hrabia *Caraman*, poseł francuzki wróciwszy z Paryża przywiózł wiadomość, iż Francya także nie chce uznać teraźniejszey konstytucyi neapolitańskiej.

Cesarstwo Ichmość wraz z Arcy-Xiążną *Maryą Ludwiką Xiążną Parmy* i Arcy-Xiążną *Klementyną Xiążną Salerno*, małżonką królowica neapolitańskiego, mieszkają ciągle w *Schönbrunn*. Monaroha jednak przyjeżdża co tydzień do stolicy, i daje zwyczajne wysłuchania. Bawi się łowami w *Praterze* z synem swoim następcą tronu i młodym Xiążęciem *Reichstad*.

Słychać, iż Arcy-Xiąże *Ferdynand d'Este*, brat Xiążęcia *Modeny*, obeymie naczelne dowództwo całego woyska austriackiego we Włoszech, a jenerał *Frimont* będzie drugim dowódcą. Woysko to ma się składać z 72,678 głów piechoty, 5,831 jazdy i 2,000 artylleryi.

A N G L I A.

Londyn, dnia 29 sierpnia. Kobięty składają większą część ludu, czekającego przed parlamentem na przybycie królowey. Policjanci doznają trudności w robieniu miejsca dla przejazdu; są jednak grzeczni, jak następujący wypadek przekonuywa. Pewna stara kobięta rzekła w tłoku do policyanta: *Ach Mości Panie! gdybyś wiedział, z jak daleka przybyłam dla zobaczenia Królowey, postaralbyś się o wygodne dla mnie miejsce. Z którejże tedy części miasta przyszłaś?* zapytał się policyant. *Ja nie stąd jestem*, odpowiedziała *lecz z Worcester-shire; jechałam całą noc, odbyłam 150 mil (angielskich) drogi, i nie chciałabym, aby podróż moja była daremną.* Dostała zaraz bardzo dobre miejsce.

Wczoray po południu wracała Królowa z parlamentu wśród niezłozonego tłumy ludu, który hucznościami okrzykami napelniał powietrze. Przybywszy do pokojow swoich, pokazała się zaraz w oknie, i kilkokrotnym ukłonem popólstwo powitała. Lud rzucał kamieniami i błotem na policyantów, tak dalece, że w końcu nie można było poznać koloru ich sukni. Słychać, iż Królowa bierze codziennie 300 funtow szterlingow (12,000 zł. pol.) z kassy krajowey, i że 132 świadków ma przeciwko niey stanąć.

Dnia 23 b. m. przybył do *Harwich* pewny cudzoziemiec pod dozorem posłańca królewskiego *Kaye*, i nazajutrz na statku pocztowym *Leicester* został posłany do *Kuzhaven*. Nie pozwolono mu żadnego związku z ładem.

Dalsze badanie świadków przeciwko Królowey.

Dnia 25 b. m. stanął w izbie wyższej świadek *Puchi*, posługacz w domu zajezdnym w *Tryescie*. Zeznał, iż przed 4ma laty bawiła tam Królowa 5 lub 6 dni. Przybyła małym pojazdem wraz z *Bergamim*, a za nią jechał dwór. Widział kilkakrotnie, jak *Bergami* zrana wychodził w szlafroku z sypialnego pokoju Kró-

lowey. W takimże pokoju *Bergamiego* stało łóżko, lecz na niem zapewne nie sypiał, bo zrana nigdy nie było przygniecione. Przed śniadaniem, Królowa i *Bergami* trzymając się pod rękę, chodzili po sali jadalney; co widział przez otwor do klucza w zamku. Zapytany *Puchi* przez hrabiego *Kingston*, w czyjém łóżku sypiał *Bergami*? odpowiedział: *Nie wiem tego z pewnością; domyslałem się tylko...* Przerwał mu dalszą mowę hrabia *Liverpool*, oświadczając, iż nie podług domysłów swoich zeznawać powinien lecz to, co istotnie widział. Przywołano potem *Barbarę Kranz*, Niemkę, mężatkę, która przed 3ma laty służyła za pokojówkę na poczcie w *Karlsruhe*. Zeznał, iż Królowa bawiąc przez tydzień w *Karlsruhe* mieszkała w domu pocztowym. Pewnego wieczora zaniosła wodę do sypialnego pokoju *Bergamiego*. Leżał on w łóżku, na którym Królowa przy nim siedziała. Rękę swoję miał założoną na około szyi Królowey, lecz spuścił ją natychmiast po jey wyjściu. Nie mogła powiedzieć, jak *Bergami* był ubrany. Królowa przestraszona podskoczyła. (*Tu zaszedł wiadoma z przeszley gazety naszej sprzeczka między adwokatami obu stron względem niedokładności tłumaczenia*).

Dnia 26 b. m. *Karol Karsten*, tłumacz ze strony Królowey, wykonał przysięgę. Przywołana powtórnie *Barbara Kranz*, powtórzyła, iż wieczorem Królowa siedziała na łóżku *Bergamiego*, który w niem leżał, i po wyjściu iey do pokoju, podskoczyła. Zapytana potem, czyli popólstwie stała łóżko? odpowiedziała: *Tak jest.* Opowiadała daley, w iakiem ie stanie zastawała, czego przystoynność nie pozwala przytaczać. Kobięta ta uniosła się do tego stopnia, że iey się mdło zrobiło; skropiona przyniesioną wodą, usiadła za pozwoleniem izby na krześle. Zeznała między innymi: iż pościel na łóżku była bardzo rozrzucona i pognieciona. Pan *Brougham* czynił iey potem krzyżujące zapytania, z których się okazało, gdzie dawniey służyła; iż na żądanie zagranicznego posła, musiała udać się z *Karlsruhe* do *Hannoweru*, gdzie ją względem królowey badano; iż na drogę dostała 16 czyli 18 dukatów; iż potem udała się do *Frankfortu nad Menem*, i za to 12 lub 14 dukatów dostała; iż w obu tych miastach toż samo zeznała, co teraz w parlamencie; iż wezwano ją do *Londynu*, lecz oświadczyła, iż chyba z musu przybędzie; iż na to iey powiedziano, że lepieyby uczyniła, gdyby dobrowolnie się udała, inaczej bowiem bez wątpienia zostałaby do tego przymuszona.— Hrabia *Liverpool* opierał się dalszemu iey przez Pana *Brougham* badaniu, twierdząc, iż chce ją zawikłać i i zeznania iey podać w wątpliwość. Powstała stąd mała sprzeczka, pozwolono nareszcie Panu *Brougham* zadawać iey dalsze pytania, z nieciakiem atoli ścieśnieniem. Zapytał się: *Gdzie teraz mieszkasz w Londynie?* Na wniosek prokuratora zabroniono jey na to odpowiedzieć. Powstały żwawe spory, do których naywięcey Lord *Erskine* należał. Ubolewał, iż Królowey nie podano listy imienney świadków, co adwokatom iey wielką sprawia trudność w obronie.

Dnia 28 b. m. Hrabia *Lauderdale* radził, aby izba nie odstępowała od zwyczajnego trybu. Naganiał zamiar 5ciu członków izby niższej, którzyby chcieli nowe prawidła przepisywać. Lord *Erskine* żądał, aby adwokaci królowey mogli wtenczas, kiedy im się podoba, czynić z swoiey strony zapytania świadkom, a to w nagrodę za

odmówione Królowey udzielenie listy imiennej świadków:— „Gdyby (rzekl) aż do zupełnego ukończenia badań, wstrzymano wolność czynienia krzyżujących się zapytań, pytam się, czyliby się to ze słusnością zgadzało? Ogłoszenie zeznania świadków, powiększy raczej, nie zaś zmniejszy wrazenie na umyśle każdego; takie więc postępowanie jest bardzo szkodliwem dla Królowey. Wiercie mi Milordowie, iż publiczną opinią bardzo zawiedziono, gdy nie uwiadomiono Królowey o zarzucanych iey przewinieniach, które podczas 60-letniej podróży popełnić miała. Jestem w podeszłym wieku, i śmiem powiedzieć, że więcey aniżeli inni tej izby członkowie mam doświadczenia. Czyniąc mój wniosek, nie powo- duję się ani stronnością ani chęcią uwiedzenia W Panów.”— Hrabia *Liverpool* twierdził, iż gdy- by na to pozwolono, badanie świadków byłoby bez końca; żądał, aby przeciwna strona czyniła natychmiast swoje zapytania.— Tegoż zdania był kanclerz.— Lord *Grey* wspomniał o sprawie roz- wodowej Xiążęcia *Norfolk* z małżonką swoją, któ- rey podano listę świadków.— Po długich sporach dozwolono adwokatom królowey, aby zdanie swo- ie w tęg mierzę przelożyli. Pp. *Brougham* i *Denman* mieli potem mowy, na które adwokaci królewscy odpowiedzieli. Izba odlożyła dalszą sessyą na wniosek Lorda *Liverpool*, który przy- tęg oświadczył, iż na wydatki prawne rząd od- dał nieograniczoną ilość pieniędzy do rozporzą- dzenia królowey, i że wezwano dwory zagranic- zne, zwłaszcza austriacki, aby pełnomocnikom Królowey ułatwili, ile możności, sprowadzenie świadków.

Dnia 29 b. m. po zwawych sporach, pozwo- lono nareszcie adwokatom Królowey zadawać zapytania świadkom ze strony Króla, zaraz po ich zeznaniu lub później. Lord *Essex* radził, aby izba wstrzymała obrady swoje na czas nie- iaki, i aby adwokatom Królowey listę świadków podano. Odrzucono ten wniosek większością 99 kresek. Wprowadzono znowu *Barbarę Kranz*,

którey P. *Brougham* dalsze czynił zapytania. *Pytanie:* Gdzie mieszkasz w Londynie? *Odpow- iedź:* w prywatnym domu.— *Pytanie:* daleko od parlamentu? *Odpowiedź:* nie wiem.— Zeznała po- tęg, iż szła przez most; iż brat iey, gancarz, mie- szka z nią razem; iż oprócz familii, nikt więcey w tym domu nie mieszka; iż nie wzięła żadnych pieniędzy od brata, bo ich sam nie ma; iż spo- dziewa się nagrody za czas stracony, lecz iakiey, nie wie; iż poseł pewnego zagranicznego dworu, którego wymienić nie może, zagroził iey uzy- ciem gwałtu, jesliby dobrowolnie nie chciała się udać do Londynu; iż kilka znakomitych osób dwor- skich odwiedziło Królową podczas bytności iey w *Karlsruhe*; iż Królowa nigdy u siebie nie była na obiedzie, lecz u kogo, tego nie wie; iż nie może przysiądz, czyli w łóżku iey jedna lub dwie oso- by leżały; iż po wyjeździe Królowey, nieiaki Pan *Grimm* oglądał wszystkie pokoje, gdzie mieszka- ła.— Przy końcu sessyi postanowiono, aby co wie- czór donoszono adwokatom Królowey, iakiego narodu świadkowie mają być nazajutrz badani, dla sprowadzenia potrzebnych tłumaczyów.

Lud zebrany przed domem izby wyższej do- puścił się d. 24 b. m. różnych nieprzyzwoitości. Sykał, widząc iadącego Xiążęcia *Wellingtona* i margrabiego *Anglesea*. Xiążę milczał, a Margra- bia chciał mówić do ludu, lecz go zagłuszono okrzykami: *Niech żyje Królwa! precz z przeku- pionemi świadkami! precz z przekupioną izbą wyższą!* nazywano go szacurem, zausznikiem dwor- skim, posługaczem despotów i t. d. Wczoraj zaś pospólstwo zelżyło i uderzyło Xiążęcia *Welling- tona*, gdy z sessyi izby wyższej powracał. Z tru- dnością wymknął się z rąk ludu.

Królowa odebrała znowu adressa od miast *Re- ading*, *Bath* i innych; dała stosowną na nie od- powiedź.

Kurs wileń. na assyg. od d. 7 września r. sr., 3 r. kop. 82½; czer. zł. nowy r. 11, kop. 46, stary r. 11 k. 27; imperyal 37 r. 15 kop.

Wolno Drukować. Ignacy Reszka Radea Koleg. Kom. Cenz. Czł. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi

U w i a d o m i e n i e.

Niżej podpisany, stosownie do ży- czenia wielu osób chcących się przyło- żyć do wzniesienia pomnika w Krako- wie *Tadeuszowi Kościuszce*, oświadcza, że składkę na ten przedmiot przyjmować będzie, dla przesłania jey do Krakowa. Wilno dnia 5 września 1826 roku.

I. Lachnicki.

2. *Arendowny possesor kamienicy* *JO. X. Gene- rala Pużyny pod N. 119 w Wilnie niedaleko ko- misysy Radziwiłłowskiej, przy rynku nowo otwo- rzonym Sto Michalskim, sytuowanej, zawiadamia przez Kur. Lit., iż on na prośbę wielu obywateli, mających interessa w komisysy Radziwiłłowskiej, dla ich przyjazdu do Wilna, oznaczony dom ca- ły, urządził, gdzie w każdym czasie znajdą dla siebie bez koni, lub z końmi przystoyną, bezpieczną, i spokoyną lokacyą, za cenę pomierną, i dogodną dla lokatorów.*

3. *Przybył do Wilna Wielkiej Brytanii pod- dany Wiliam Crosier ma honor zawiadomić tu- teyszą publiczność, iż ma do zbycia siedem klacz angielskich, ktoby życzył sobie nabyć, może zain- formować się w domu sowietnika Tarnowskiego na ulicy Trockiej pod N. 597. Wiliam Crosier.*

3 Uwiadawia się Publiczność, iż Łazienki przy Królewskim Mły- nie sytuowane, w których są Wan- ny do kompieli, nowo teraz wye- rygowane zostały. 1820 7bra 1go

C e n a

Od Wanny Miedzianey po zł. 2
i groszy 20
Od Wanny Drewnianey po zł. 2
i groszy 10

W redakcyi gazety *Kuryera Litewskiego* znajduj- się następujące dzieła:

Bayki Ignacego Krasieckiego kop. 15
Geschichte des Ursprungs und Fortgangs der deut- schen Literatur bis auf die neuesten Zeiten u. s. w. von Benjamin Friderich Haustein rub. 1
Instrukcyja do rozpoznania śmierci prawdziwey od pozorney i ośrodkach ratowania osób w pozorney śmierci kop. 5
Kawaler Maltański przez Miss Annę Marią Por- ter kop. 25
Konstytucya Królestwa Polskiego, po polsku i po francuzku kop. 20
Kuryer Lit. oprawny na rok 1819 . . . rub. 10

- Listy o Włoszech napisane po francuzku w 1780 roku, przez prezydenta parlamentu w Bordeaux, Pana Dupaty, na polski język przełożone. Części 3 kop. 80
- Niektóre uwagi nad konstrukcyą języka niemieckiego kop. 7½
- Ogrody północne czyli zbiór wiadomości o rozmnażaniu i pielęgnowaniu drzew owocowych i roślin ozdobnych, o inspektach, treybhauzach i oranżeryach, oraz o utrzymaniu roślin kwiatowych w pokojach, OBYWATELSTWU PROWINCY LITWSKIEJ przypisane, przez Józefa STRUMILLĘ. W Wilnie nakładem i drukiem A. Marciniowskiego, 1820 z 6cią tablicami na miedzi rytymi, w oprawie włoskiej z okładką drukowaną. Całe wydanie na papierze klejowym. (Cena exemplarza na papierze pięknym rub. 2 na zwyyczajnym rub. 1 kop. 60
- O karmieniu pszczół i o środkach ratowania słabych kop. 10
- Opisanie nowego aparatu do pędzenia wódki, za pomocą którego prosto otrzymuje się spirytus z oszczędzeniem pracy i opału, przez P. Reutera z jedną ryciną kop. 15
- O potrzebie i pożytku czytania Pisma ś. kop. 50
- O robieniu papieru ze słomy, siana, lub drzewa, kory drzewnej i paździoru lnianego lub konopnego kop. 7½
- Pieśni nabożne F. K. kop. 10
- Początki Geometrii analityczney zastosowanej do linii krzywych i powierzchni drugiego porządku, przez J. B. Biot. Z piątego wydania na język polski przełożone przez Antoniego Wyrwicza rub. 2
- Rzecz o wprowadzeniu i wielorakiem użyciu kartofli kop. 10
- Statut W. X. L. nowo przedrukowany r. 2 k. 50
- Urządzenie chłopów estońskich krótko zebrane k. 30
- Wiadomości Brukowe opravne:
z roku 1817 rub. 2
— 1818 rub. 2
- Wyznania Dziwaka, przez Panią Opie kop. 10
- Zasady Agronomii czyli nauki o gruntach, przez Michała Oczapowskiego rub. 1
- Zasady Chemii rolniczej, przez Michała Oczapowskiego kop. 50
- Zasady Rolnictwa rozumowanego Albrecha Thäera; wyciąg skrócony przez Michała Oczapowskiego. Część I. kop. 50
- Też same książki znajdują się w Sklepie Domu Dobroczynności.

Sądy Exdywizorskie.

1. Za dekretemi remissyjnemi Sądu Ziem. Wiley 1810 febr. 7 dnia i Sądu Gł. Miń. 2go Depart 1811 apr. 17 dnia nastętemi też za rezolucyami i ukazami Sądu Gł. Mińskiego Sąd Taxatorsko Exdywizorski z osób poniżej wyrażonych do majątku Korsakowicz w Gubernii Mińskiej Wilejskim położonego zjechawszy, czynności pierwszo zjazdowemu Sądowi właściwe a przez remissy i rezolucye wskazane na dniu 15 julii zatwierdził, następnym sposobem komorników do pomiaru tak Korsakowicz jako też Schedy, przez zeszłego Ignacego Mickiewicza odprzedanej zeszłemu Michałowi Kozubowskiemu a we władaniu WW. Michała i Julii Rodziewiczow toż małoletnich Kozubowskich Sukcessorow nabywcy, zostającycy wyznaczył, inwentaryą przez urzędnika z koła swiego delegowanego majątku Korsakowicz uznał, i tenże majątek skutkiem remissyjnich wyrokow, przy zastawnej dzierżawie WW. Michała i Gaspra Golejewskich sukcesorow zeszłego Józefa Golejewskiego zostawił, kopią z spraw oraz komportacyą na wszystkich kredytach i pretensjach do funduszow zeszłych Stanisława Szambelanab. dworu pol. i Mikołaja porucznika wojsk rossyjskich Iwaszkiewiczow, toż na WW. Zofii z Szamanow imo voto Hereykowej matce Tomaszu synie Iwaszkiewiczach Iohannie

z Iwaszkiewiczow Jodziewiczowoy pisarzowey Ziem. połockiey w assystencyi jey męża W. Marcina Jodziewicza sukcesorach zeszłych Stanisława stryja Mikołaja oycy Iwaszkiewiczow wszelkich a wszystkich dokumentow, jakiego bądź tytułu fundusze debitorow wyswiecić mogących, niemniej ruchomości w jakimby to względzie niebyła, uważanaw naturze i na regestrach; na WW. Rodziewiczach dowodow nabycia Schedy, w postatku na WW. Golejewskich wszelkich dokumentow podług regestrow przez Sąd Ziem. Wilejski konnotowanych na dzień 25 meca augusta idącego roku do kancelaryi Ziem. Wiley. z czteroniedzielną persystencyą dla wolney stronom zarwersami komunikacyi nakazał, z wolnością mówienia o przysięgę na wierności komportacyi liżebny takowey wywiązała się potrzeba, akta, inkwizycyi, i werefikacyi w pretensyach ad fundum i do włościan jako też ex fundo i przez włościan stosować się mogących między dziedzicami a WW. Golejewskimi zadeterminował, i odbycie onych w drugim terminie przez dwóch urzędnikow nayprzod zastrzegł, napowtorny zjazd swoy dla ostatecznego ukonczenia dzieła exdywizyi dzień 6 meca xbra biegnącego roku zakreslił; w którym terminie po odbyciu aktow, bez żadnych zwłok wziąć sprawę do namowy przedsięwziął, oczym iżby wszystkie interessowane strony były zawiadomione i w oznaczonym czasie z dowodami i wszelką gotowością stawały; a przy wpisaniu aktorow wszystkie warunki remissą Sądu Ziem. Wiley. zakreślone, a przez wyrok Sądu Gł. Miń. 2go Depart. zatwierdzone, w zupełności zaskuteczniły, niemniej zadeterminować się mającą składkę na sustentacyą Sądu w proporcycy swych należnościow wynosiły Sąd Exdywizorski Korsakowicki zobowiązał i tym celem wyrok swoy dla wiadomości interessowanych ogłosić przez gazetę Kur. Lit. postanowił, z takowym ostrzeżeniem że dla niestawiających kredytorow w ich pretensyach mocą remissyjnich wyrokow wiekuista amissya zakreślona zostanie. Józef Stępcwicz Exd. Justyn Leśniowski podsąd. i Exdywizor. Antoni Korsak podsądek Z. P. Dgo. Exdyw. Stanisław Wysocki Sądu Exdywizors. Korsakowieckiego Reg.

Wezwanie Sukcessorów.

1. Litewsko grodzieński Gubernii, Kobryń. Ptu szlachecka opieka! mając się stosownie do swojego postanowienia; mocą ukazu Lit. Grodzień. Gubern. rządu nastętego, obwieszcza: że w mieście powiatowym Kobryniu, po zeszłym Wilhelmie Szanderze, byłym Aptekarzu, znajduje się dom drewniany, pozostały po spaleniu miasta Kobrynia w roku 1812 zdarzonym. Wzywają się z tym sukcesorowie pomienionego Szandera, aby z dowodami prawnymi sami, lub przez umocowanych plenipotentów, chcieli jawić się w niniejszej opiece, dla przyjęcia w swoje władanie, i rozporządzenie domu, który teraz postąpiiony został w roczną arendowną przeszycą, jedynie powodem utrzymania onego w koniecznej reperacyi, z korzyścią tych, którzy okażą się prawnymi sukcesorami. Jakowe obwieszczenie, dla wiadomości publiczney, do gazet krajowych Kuryera Litgo, i warszawskich podaje się. Miasto powiatowe Kobryń dnia 28 augusta 1820 roku.

Faustyn Witwicki Prezydent Z. P. Kobryń.
Jan Frankowski Sędzia Z. P. Kobr. Cyprian Kaniowski Pisarz Z. P. Kobr.

Pełniący czynność Sekretarza Tytular. So-wietnik Artychewicz.